

DE TELEGRAAF 7 MEI 1938

Mevr. Mahler in Amsterdam

In het gastvrije huis van Amsterdamsche vrienden is mevrouw A l m a M a h l e r, de weduwe van den grooten componist aangekomen en de gastvrijheid wenscht haar te beschermen tegen alle vermoeidende belangstellin, ook die van de kranten. Dus klinkt het met overtuiging dat mevrouw Mahler niet thuis is – zijnde dit een charmanten onwaardigheid, om bestwil.

Binnen wordt gedragen een vaas orchideeën, met een welkomstgroet van den vriend sinds vele haren, prof. Willem Mengelberg. En mevrouw Mahler, nog vermoeid van de reis, wil toch enkele oogenblikken afstaan, voor een kort onderhoud. In 1920 was zij in Amsterdam getuige van het schoone Mahlerfeest en bij die gelegenheid leerde zij de stad kennen, die in het leven van den componist zulk een beteekenisvolle rol vervulde, want hier woonde zijn vriend Mengelberg en hier leefde het orkest dat zijn werk zou uitvoeren. – Amsterdam was de stad, die het eerst Mahler erkende.

- Er liebte Amsterdam und er liebte Mengelberg. En Mengelberg verstaat hem ook als niemand.

Sedert korten tijd woont Mevrouw Mahler, die thans gehuwd is met den bekenden schrijver Franz Werfel, in Parijs.

- Ich freu mich so unentlich wieder Musik zu hören. Ik heb Mengelberg het laatst in Wenen gesproken, waar hij de Matthäuspassion dirigeerde. Es war unbeschreiblich schön. Het was een drama. En zoo is het ook bedoeld.

Em mevrouw Mahler verdiept zich nog eens in herinneringen aan het Mahler-feest van 1920 – die groote gebeurtenis in het Europeesche muzikleven – hoe charmant wijlen Prins Hendrik was – ein reizender Mensch.. en ment kon zich zoo goed met hem onderhouden. Daar was ook Schönberg, met wien zij nog geregeld correspondeert. Hij is nu al vijf jaar in Amerika, in Hollywood. Hij heeft daar een leeraarspositie voor het leven. Dat heeft Klemperer hem bezorgd. Und nun hat er ein Auto, en Haus und ein neues Kind.... Un doch ist er nicht so jung mehr....

- Hij had in 1913 al een kaal hoofd....

- Das hatte er als Kind schon....

Wij vragen mevrouw Mahler naar haar plannen en die van haar gemaal.

- Wij denken een bezoek aan Amerika te brengen. Niet om er te blijven, want mijn man gelooft niet dat hij er zoo goe zou kunnen werken als in Europa. Dus komen wij dan weer naar Frankrijk terug. Wij zouden gaarne daar ergens in het Zuiden gaan leven. Van werken komt op het oogenblik niet veel, zooals u wel begrijpen kunt.

- U weet natuurlijk de geschiedenis van de Achtste? De muziek is Mahler plotseling ingevallen – hij heeft dadelijk den tekst in muziek gezet, dic omdat hij zich den ganschen teks niet herinnerde, heeft hij er om naar Weenen getelegrafeerd. Und die Musik war so wie der Urtekst. Hij had het in de muziek zoo beleefd alsof hij den ganschen tekst kende.

Mevrouw Mahler verheugde zich op de uitvoering van gisteravond. “En hoe schoon is het orkest – het beste van de wereld. En dat heeft Mengeberg gemaakt. – ein fabelhafter groszer bedeutender Kerl. Wat hij in Weenen gedaan heeft met zoo weinig repetities is verbijsterend....

Een charmante vrouw, de weduwe van Mahler – de vrouw, die voor altijd verbonden zijn blijven met den naam Mahler en het Adagietto uit de Vijfde...